Ἀνδρέα Γ. Βαγενᾶ
Ἀθῆναι Τσιμισκουνδῆ

Πειραιεύς 9 Δεκεμβρίου 944

27.12.44

Ἀγαπητέ κυρ Ἀνδρέα.

Χαίρω πολὺ γιὰ τὸ τηλεγράφημά σου καὶ τὸ ἀληθινὸ μαρτύριό σου γιὰ τὴν ἀρχοντιὰ τῆς ψυχῆς σου. Ἔτσι ἔπρεπε νὰ κάνῃς. Ἐγὼ ἤθελα νὰ σοῦ γράψω ἀμέσως μόλις ἔφτασα στὸν Πειραιά, ἀλλὰ ἀναβλήθηκα ἀπὸ τὴν ἀνάγκη νὰ μείνω στὸ κρεβάτι γιὰ 15 ἡμέρες. Καὶ ἔτσι ἀπὸ τὴν ἀδυναμία μου σοῦ γράφω τὸ γράμμα αὐτό, γιὰ νὰ μὲ τὸν σφάλῃ ἡ ἰδέα ὅτι σὲ ξέχασα. Οἱ καλοί μου ἀδελφοὶ ξέρουν με. Τὸ φιλανθρωπό τῆς φυλῆς μας θὰ τὸ φυλάξω, σύμφωνα μὲ τὸ τραγούδι σου ὅπου λέει "φίλος ἔστειλε στὸ φίλον, φιλανθρωπον μὲ φύλλον κι' εἶπε φύλαττε αὐτό".

Ἔτσι κι ἐγὼ θὰ φυλάξω τὸ μαντύλι τῶν ἐβραίων σου σὰν ἱερὸ καλὸ σημάδι.

Μὴ ἀνησυχῆτε ὅμως καθόλου γιὰ τὴν ἀρχοντιὰ μου καὶ τὴν ἀγάπη μου γιὰ τὸν λαό μου. Ἐγὼ ἔχω ἀποκτήσει τὴν ἀγάπη τοῦ λαοῦ μου ἀπὸ τὰ παιδικά μου χρόνια καὶ τὴν ἀγάπη αὐτὴ δὲν τὴν ἀλλάζω μὲ τίποτα. Ἐγὼ τὸν ἀγαπῶ πολὺ καὶ θὰ μείνω στὸ λαό μου ὅπως ἤμουν πάντα. Ἀλλὰ ἐγὼ δὲν ἔχω καμμιὰ σημασία. Ἐγὼ εἶμαι ἕνας ἄνθρωπος ποὺ ἔχει ἐπιβιώσει ἀπὸ τὴν ἐποχή του καὶ ποὺ δὲν ἔχει καμμιὰ ἐπιρροὴ πιὰ στὸν κόσμο. Ἀλλὰ ἡ ἰδέα ποὺ ἐκπροσωπῶ, ἡ ἰδέα τοῦ Σιωνισμοῦ, ἔχει μεγάλη σημασία. Ἐγὼ θὰ μείνω στὸ λαό μου γιὰ νὰ τὸν βοηθήσω ὅσο μπορῶ καὶ ὅταν ἔρθῃ ἡ ὥρα νὰ πεθάνω, θὰ πεθάνω μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι ἡ ἰδέα μου θὰ ἔχῃ ἐπιβιώσει καὶ θὰ ἔχῃ ἐπιβληθῆ.

Ἐγὼ δὲν ἔχω καμμιὰ ἐπιρροὴ στὸν κόσμο, ἀλλὰ ἡ ἰδέα μου ἔχει μεγάλη ἐπιρροή. Ἐγὼ δὲν ἔχω καμμιὰ σημασία, ἀλλὰ ἡ ἰδέα μου